

Arrest

nr. 258 333 van 16 juli 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X
 3. X
 4. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
 Rue des Augustins 41
 4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 27 januari 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 april 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. DIENI, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen België zijn binnengekomen op 20 september 2019, dienden op 25 september 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 22 december 2020 nam de commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden verzoekers bij aangetekende brief van 23 december 2020 ter kennis gebracht.

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van eerste verzoeker, A.M.R.C., luidt als volgt:

Op 2020 werd u gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) van 08u40 tot 11u01. U werd bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is. Uw advocaat Mter Nissen Tamara (vervanger van Dieni Jonathan) was aanwezig tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Chalatenango, op 26 oktober 1968. In 1989 ontvluchtte u omwille van de toenmalige burgeroorlog uw land van herkomst en trok u met uw familie naar de Verenigde Staten. Nadat de burgeroorlog eindigde, in 1994, keerde u terug naar El Salvador. U woonde op verschillende plaatsen in het land tot u zich in 2005 vestigde in La Libertad, waar u woonde tot 2017, toen uw zoon problemen ervoer. U hebt een vrouw (M.D.A.J.E. CG (...)/B) en hebt met haar twee kinderen: A.M.M.C. (CG (...)) en OV (...) en A.M.R.C. (CG (...)) en OV (...).

Op 16 oktober 2017 werd uw zoon aan de bushalte van de universiteit aangesproken door vier mannen. Zij identificeerden zich als leden van de bende 'MS' en eisten dat hij zich bij de bende aansloot. Ook vroegen ze om zijn identiteitskaart te tonen en zeiden ze hem dat hij of één van zijn familieleden zou vermoord worden mocht hij niet aansluiten. De volgende dag vluchtten u en uw familie naar San Salvador, waar uw broer een huis voor jullie ter beschikking stelde. Uw zoon bleef enkele maanden binnen omdat hij uit angst niet naar buiten durfde te komen.

Op 20 mei 2019 werd uw zoon opnieuw benaderd door twee mannen die hem op straat trachtten te ontvoeren. Ze zeiden dat hij zich moest aansluiten, doch kon hij ontsnappen. Hij vluchtte naar de universiteit waar uw dochter studeerde en waar u hen nadien met de wagen kwam ophalen.

Op 24 mei 2019 werd u benaderd door een man terwijl u aan het lunchen was. Hij eiste geld van u, wekelijks honderd dollar. U betaalde onmiddellijk een eerste keer. U en uw familie besloten het land te verlaten zodra het arbeidscontract van uw vrouw afliep, einde augustus. Einde augustus 2019 was uw vrouw, op aanraden van een vriendin van haar, naar de politie gestapt om klacht in te dienen. Jullie boekten een vlucht en verlieten samen het land op 19 september 2019. Met een transit in Spanje kwamen jullie de volgende dag aan in België, waar jullie op 25 september 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende.

U verklaart niet terug te kunnen naar El Salvador, waar u vreest te worden gevisieerd door de bende die u en uw zoon benaderden.

Ter staving van uw verzoek leggen u en uw familieleden volgende documenten neer: jullie paspoorten, uw blanco strafblad en een aantal nieuwsberichten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) blijkt voorts dat u uw verzoek om internationale bescherming integraal baseert op dezelfde vluchtmotieven die door uw zoon A.M.R.C. (CG (...)) werden aangehaald. U haalt zelf geen bijkomende vluchtmotieven aan. In hoofde van uw zoon werd reeds een beslissing genomen dewelke ook in uw hoofde geldt en als volgt luidt:

[idem bestreden beslissing tweede verzoeker]

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants* van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan u niet als vluchteling erkend worden.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviseerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. Jullie paspoorten en het blanco strafblad bevestigen jullie identiteit en het feit dat u geen misdrijven pleegde. Deze zaken worden niet betwist.

De nieuwsartikelen die u en uw familieleden neerleggen weten evenmin een ander licht te schijnen op bovenstaande appreciatie. Hierin worden onder andere volgende zaken besproken: de moord van jongeren aan uw universiteit, de ontvoering van een meisje aan de universiteit van uw dochter, berichtgeving over de opleiding van bendeleden door de El Salvadoraanse regering en de goedkeuring ervan door de president. Deze nieuwsberichten hebben geen betrekking op jullie aangehaalde problemen, individueel van aard, doch wel op de algemene onveiligheidssituatie van El Salvador, die hierboven reeds uitvoerig werd besproken.

De opmerkingen en verduidelijkingen die uw advocaat overmaakt bij de notities van jullie persoonlijke onderhoud hebben geen betrekking op de argumenten in deze beslissing en kunnen de beoordeling van het CGVS aldus niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van eerste verzoekster, M.D.A.J.E., luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 25/09/2019
Overdracht CGVS: 12/03/2020*

Op 2020 werd u gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) van 13u42 tot 15u17. U werd bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is. Uw advocaat Mter Nissen Tamara (vervanger van Dieni Jonathan) was aanwezig tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Chalatenango, op 12 oktober 1979. U woonde op verschillende plaatsen in het land tot u zich in 2005 vestigde in La Libertad, waar u woonde tot 2017, toen uw zoon problemen ervoer. U hebt een man, A.M.R.C. (CG (...)) en hebt met hem twee kinderen: A.M.M.C. (CG (...)) en OV (...)) en A.M.R.C. (CG (...)) en OV (...)).

Op 16 oktober 2017 werd uw zoon aan de bushalte van de universiteit aangesproken door vier mannen. Zij identificeerden zich als leden van de bende 'MS' en eisten dat hij zich bij de bende aansloot. Ook vroegen ze om zijn identiteitskaart te tonen en zeiden ze hem dat hij of één van zijn familieleden zou vermoord worden mocht hij zich niet aansluiten. De volgende dag vluchtten u en uw familie naar San Salvador, waar uw schoonbroer een huis voor jullie ter beschikking stelde. Uw zoon bleef enkele maanden binnen omdat hij uit angst niet naar buiten durfde te gaan.

Op 20 mei 2019 werd uw zoon opnieuw benaderd door twee mannen die hem op straat trachtten te ontvoeren. Ze zeiden dat hij zich moest aansluiten, doch kon hij ontsnappen. Hij vluchtte naar de universiteit waar uw dochter studeerde en waar uw man hen nadien met de wagen kwam ophalen.

Op 24 mei 2019 werd uw echtgenoot benaderd door een man terwijl hij aan het lunchen was. Hij eiste geld van uw man, wekelijks honderd dollar. Hij betaalde onmiddellijk een eerste keer. U en uw familie besloten het land te verlaten zodra uw arbeidscontract afliep, einde augustus. Einde augustus 2019 was u, op aanraden van een vriendin, naar de politie gestapt om klacht in te dienen. Jullie boekten een vlucht en verlieten samen het land op 19 september 2019. Met een transit in Spanje kwamen jullie de volgende dag aan in België, waar jullie op 25 september 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende.

U verklaart niet terug te kunnen naar El Salvador, waar u vreest te worden gevisieerd door de bende die uw man en uw zoon benaderden.

Ter staving van uw verzoek leggen u en uw familieleden volgende documenten neer: jullie paspoorten, uw blanco strafblad en een aantal nieuwsberichten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) blijkt voorts dat u uw verzoek om internationale bescherming integraal baseert op dezelfde vluchtmotieven die door uw zoon A.M.R.C. (CG (...)) werden aangehaald. U haalt zelf geen bijkomende vluchtmotieven aan. In hoofde van uw zoon werd reeds een beslissing genomen die ook in uw hoofde geldt en dewelke als volgt luidt:

[idem bestreden beslissing tweede verzoeker]

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06,

28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan u niet als vluchteling erkend worden.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd.

Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. Jullie paspoorten en het blanco strafblad bevestigen jullie identiteit en het feit dat uw man geen misdrijven pleegde. Deze zaken worden niet betwist.

De nieuwsartikelen die u en uw familieleden neerleggen weten evenmin een ander licht te schijnen op bovenstaande appreciatie. Hierin worden onder andere volgende zaken besproken: de moord van jongeren aan uw universiteit, de ontvoering van een meisje aan de universiteit van uw dochter, berichtgeving over de opleiding van bendeleden door de El Salvadoraanse regering en de goedkeuring ervan door de president. Deze nieuwsberichten hebben geen betrekking op jullie aangehaalde problemen, individueel van aard, doch wel op de algemene onveiligheidssituatie van El Salvador, die hierboven reeds uitvoerig werd besproken.

De opmerkingen en verduidelijkingen die uw advocaat overmaakt bij de notities van jullie persoonlijke onderhoud hebben geen betrekking op de argumenten in deze beslissing en kunnen de beoordeling van het CGVS aldus niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van tweede verzoekster, A.M.M.C., luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 25/09/2019

Overdracht CGVS: 12/03/2020

Op 2020 werd u gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) van 09u27 tot 11u18. U werd bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is. Uw advocaat Mter Nissen Tamara (vervanger van Dieni Jonathan) was aanwezig tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in de hoofdstad, San Salvador, op 27 april 2000. U woonde ongeveer tien jaar in La Libertad, tot uw broer er in 2017 problemen ervoer. U bent ongehuwd en hebt geen kinderen. U kwam in België aan met uw broer A.M.R.C. (CG (...) en OV (...)) en uw ouders, A.M.R.C. en M.D.A.J.E. (CG (...) + B en OV (...)).

Uw broer vertrok op 16 oktober 2017 van de universiteit naar huis toen hij door vier mannen werd meegenomen naar een bushalte in de buurt. Ze identificeerden zich als leden van de bende 'MS' en eisten van uw broer dat hij zich bij de bende aansloot. Ook vroegen ze om zijn identiteitskaart te zien en zeiden ze dat hij of één van zijn familieleden zou vermoord worden mocht hij zich niet aansluiten.

De volgende dag vluchtten u en uw familie naar San Salvador, waar uw oom een huis voor jullie ter beschikking stelde. Uw broer bleef enkele maanden binnen omdat hij niet naar buiten durfde te komen. Op 20 mei 2019 werd uw broer opnieuw benaderd op straat door twee mannen die hem trachten te ontvoeren. Ze herhaalden dat hij zich moest aansluiten, doch kon uw broer ontsnappen. Hij vluchtte naar de universiteit waar u studeerde en kon hen afschudden. Hier kwam uw vader jullie met de wagen ophalen.

Op 24 mei 2019 werd uw vader tijdens zijn lunch door een man benaderd. Uw vader diende geld te betalen, wekelijks honderd dollar. Uw vader betaalde onmiddellijk een eerste keer. U en uw familie besloten het land te verlaten zodra het arbeidscontract van uw moeder afliep, einde augustus. Einde augustus 2019 was uw moeder, op aanraden van een vriendin van haar, naar de politie gestapt om klacht in te dienen. Jullie boekten een vlucht en verlieten samen het land op 19 september 2019. Met een transit in Spanje kwamen jullie de volgende dag aan in België, waar jullie op 25 september 2019 een verzoek om internationale bescherming indienden.

U verklaart niet terug te kunnen naar El Salvador, waar u vreest te worden gevisieerd door de bende die uw broer en uw vader bedreigden.

Ter staving van uw verzoek leggen u en uw familieleden volgende documenten neer: jullie paspoorten, het blanco strafblad van uw vader en een aantal nieuwsberichten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) blijkt voorts dat u uw verzoek om internationale bescherming integraal baseert op dezelfde vluchtmotieven die door uw broer A.M.R.C. CG (...) werden aangehaald. U haalt zelf geen bijkomende vluchtmotieven aan. In hoofde van uw broer werd reeds een beslissing genomen dewelke ook in uw hoofde geldt en die als volgt luidt:

[idem bestreden beslissing tweede verzoeker]

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het

buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan u niet als vluchteling erkend worden.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviseerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere

strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. Jullie paspoorten en het blanco strafblad van uw vader bevestigen jullie identiteit en het feit dat uw vader geen misdrijven pleegde. Deze zaken worden niet betwist.

De nieuwsartikelen die u en uw familieleden neerleggen weten evenmin een ander licht te schijnen op bovenstaande appreciatie. Hierin worden onder andere volgende zaken besproken: de moord van jongeren aan uw universiteit, de ontvoering van een meisje aan de universiteit waar u les volgde, berichtgeving over de opleiding van bendeleden door de El Salvadoraanse regering en de goedkeuring ervan door de president. Deze nieuwsberichten hebben geen betrekking op jullie aangehaalde problemen, individueel van aard, doch wel op de algemene onveiligheidssituatie van El Salvador, die hierboven reeds uitvoerig werd besproken.

De opmerkingen en verduidelijkingen die uw advocaat overmaakt bij de notities van jullie persoonlijke onderhouds hebben geen betrekking op de argumenten in deze beslissing en kunnen de beoordeling van het CGVS aldus niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

- De bestreden beslissing die werd genomen in hoofde van tweede verzoeker, A.M.R.C., luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 25/09/2019

Overdracht CGVS: 12/03/2020

Op 2020 werd u gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) van 08u42 tot 10u30. U werd bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is. Uw advocaat Mter Nissen Tamara (vervanger van Dieni Jonathan) was aanwezig tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in de hoofdstad, San Salvador, op 26 mei 1997. U woonde ongeveer twaalf jaar in La Libertad, tot u er in 2017 problemen ervoer. U bent ongehuwd en hebt geen kinderen. U kwam in België aan met uw zus A.M.M.C. (CG (...) en OV (...)) en uw ouders, A.M.R.C. (CG (...) en OV (...)) en M.D.A.J.E. ((...)/B).

Op 16 oktober 2017 werd u aan de bushalte van de universiteit aangesproken door vier mannen. Zij identificeerden zich als leden van de bende 'MS' en eisten dat u zich bij de bende aansloot. Ook vroegen ze om uw identiteitskaart te tonen en zeiden ze dat u of één van uw familieleden zou vermoord worden mocht u zich niet aansluiten. U diende zich de volgende dag opnieuw naar de universiteit te begeven. De volgende dag vluchtten u en uw familie naar San Salvador, waar uw oom een huis voor jullie ter beschikking stelde. U bleef enkele maanden binnen omdat u uit angst niet naar buiten durfde te komen.

Op 20 mei 2019 werd u opnieuw benaderd door twee mannen die u op straat trachten te ontvoeren. Ze zeiden dat u zich bij hen moest aansluiten doch u kon ontsnappen. U vluchtte naar de universiteit waar uw zus studeerde en waar uw vader jullie nadien met de wagen kwam ophalen.

Op 24 mei 2019 werd uw vader door een man benaderd terwijl hij aan het lunchen was. Uw vader diende geld te betalen, wekelijks honderd dollar. Uw vader betaalde onmiddellijk een eerste keer. U en uw familie besloten het land te verlaten zodra het arbeidscontract van uw moeder afliep, einde augustus. Einde augustus 2019 was uw moeder, op aanraden van een vriendin van haar, naar de politie gestapt om klacht in te dienen. Jullie boekten een vlucht en verlieten samen het land op 19 september 2019.

Met een transit in Spanje kwamen jullie de volgende dag aan in België, waar jullie op 25 september 2019 een verzoek om internationale bescherming indienden.

U verklaart niet terug te kunnen naar El Salvador, waar u vreest te worden gevisieerd door de bende die u en uw vader benaderden.

Ter staving van uw verzoek leggen u en uw familieleden volgende documenten neer: jullie paspoorten, het blanco strafblad van uw vader en een aantal nieuwsberichten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geen geloof kan hechten aan de door u aangehaalde feiten. Zo wordt ten eerste gewezen op de gebrekkige kennis van uw familieleden over jullie beweerdde problemen. Wanneer uw zus wordt gevraagd of er getuigen waren toen u een eerste keer werd benaderd in 2017, antwoordt ze dit niet te weten. Ze weet ook niet of uw belagers herkenbaar dan wel gemaskerd waren (CGVS A.M.M.C., p.7). Of ze gewapend waren kan ze ook niet toelichten. Gevraagd hoe u hen een antwoord diende te geven op hun vraag om u aan te sluiten, weet uw zus ook niet. Of ze uw naam al kenden vooraleer ze uw identiteitskaart zouden hebben opgevraagd, is voor haar ook een raadsel (CGVS A.M.M.C., p.8). Ook van uw tweede beweerdde confrontatie, in 2019, kent ze bijzonder weinig details. Opnieuw weet ze niet met zekerheid te zeggen of uw belagers herkenbaar waren en of er al dan niet getuigen waren (CGVS A.M.M.C., p.11). Gevraagd of uw belagers u na de achtervolging de universiteit zagen binnengaan, antwoordt ze het niet te weten (CGVS A.M.M.C., p.12). Ook haar kennis over de benadering van uw vader is ronduit beperkt. Ze weet niet te zeggen of er getuigen waren of wat uw vader zou geantwoord hebben op de vraag om zijn zoon af te staan. Gevraagd of de man die uw vader zou benaderd hebben zou geweten hebben waar jullie woonden, moet zij opnieuw het antwoord schuldig blijven. Ook weet ze niet of die man zichzelf zou geïdentificeerd hebben als behorende tot een bepaalde bende (CGVS A.M.M.C., p.13). Evenmin weet uw zus of uw vader zijn werkgever over dit laatste incident zou hebben ingelicht (CGVS A.M.M.C., p.15). Dat uw zus zodanig weinig afweet van de beweerdde problemen, ondermijnt op zeer ernstige wijze het geloof in jullie relaas en in de vrees die jullie stellen gezamenlijk te hebben tegenover voormelde bende.

Ook ú blijkt maar weinig op de hoogte te zijn van nochtans essentiële zaken van uw asielrelaas. U verklaart dat uw vader dezelfde dag dat u in 2017 benaderd werd een aantal vrienden opbelde voor hulp. U heeft echter het raden naar wie deze vrienden zouden zijn. Uw oom zou samen met een vriend jullie inboedel hebben verhuisd, doch is ook de naam van deze vriend u onbekend (CGVS, p.7). Uw vader zou zijn benaderd door een man tijdens zijn lunch, doch weet u niet of deze bij hem aan tafel zou zijn gaan zitten (CGVS, p.11). Uw vader stelt nochtans expliciet van wel (CGVS A.M.R.C., p.7). U weet niet of de man ook aan uw vader zijn identiteitskaart vroeg, noch of ook deze man zou verklaard hebben bij een bende te horen (CGVS, p.13). U verklaart verder dat uw vader na deze benadering ontslag nam, doch kan u niet zeggen wanneer. U weet niet of het dagen, weken of maanden daarna zou zijn geweest (CGVS, p.5). Evenmin weet u, net zoals uw zus, of uw vader aan zijn overste vertelde dat hij werd bedreigd (CGVS, p.12 & 13).

U verklaart verder dat uw moeder werd aangeraden door een vriendin om klacht in te dienen, doch heeft u er het raden naar of deze vriendin met uw moeder zou zijn meegegaan naar het politiekantoor. Bovendien is de naam van deze vriendin u ook totaal onbekend (CGVS, p.14 & 15). Of iemand uw moeder misschien naar het politiecommissariaat bracht, weet u niet meer. Gevraagd wat de politie zei dat ze met deze informatie ging doen, antwoordt u niet te weten wat de politie heeft gezegd (CGVS, p.16).

Dat ook u zodanig weinig op de hoogte bent van de ontwikkelingen in jullie zaak, doet opnieuw de wenkbrauwen fronsen.

Ook uw ouders zijn maar beperkt op de hoogte van de problemen die u verklaart te hebben gekend. Aan uw vader gevraagd of u zich, toen u in 2017 werd benaderd, de dag erna dan ergens moest naartoe begeven, moet hij het antwoord schuldig blijven (CGVS A.M.R.C., p.8). Uw ouders weten beiden niet of deze bende uw adres al dan niet hebben opgeschreven toen ze uw identiteitskaart zouden hebben gevraagd (CGVS A.M.R.C., p.9 & M.D.A.J.E., p.8). Uw moeder heeft er ook het raden naar of de man die uw vader zou benaderd hebben bij hem aan tafel zou zijn gaan zitten. Ze weet evenmin of de man expliciet zou gezegd hebben of hij bij een bende hoorde (CGVS M.D.A.J.E., p.6). Gevraagd of hij de identiteitskaart van uw man vroeg, stelt ze te denken van niet (CGVS M.D.A.J.E., p.7). Uw moeder stelt verder dat de bedreiging die uw vader ervoer niet staat opgenomen in de ontslagbrief. Ze kan evenwel geen antwoord bieden op de vraag of uw vader dit dan wel zou verteld hebben aan zijn werkgever (CGVS M.D.A.J.E., p.7 & 8). Het verbaast dat ook uw ouders maar beperkt op de hoogte zijn van zaken die bezwaarlijk als details kunnen doorgaan in jullie problematiek. Het is bovendien opvallend dat uw moeder verklaart dat zij klacht ging indienen op 30 augustus 2019 en daarna, samen met jullie, onderdook bij haar moeder in Chalatenango tot aan jullie vertrek uit El Salvador (CGVS M.D.A.J.E., p.5 & 6). Naast de vaststelling dat ze hier tijdens haar persoonlijk onderhoud bij de DVZ (Dienst Vreemdelingenzaken) geen enkele melding van maakte, noch tijdens haar relaas noch tijdens het overlopen van haar opeenvolgende woonplaatsen, maken u noch uw vader of zus hier enige melding van. Sterker, uw zus verklaart zelfs dat jullie in het huis van uw oom bleven wonen tot aan jullie vertrek uit El Salvador (CGVS A.M.M.C., p.6). Dergelijke in het oog springende tegenstrijdigheid komt het geloof in jullie relaas niet ten goede.

Verder wordt gewezen op een aantal onlogische wendingen die doorheen uw relaas lopen. U verklaart dat een bende u benaderde, eiste dat u zich aansloot en u een dag bedenktijd gaf (CGVS, p.4 & 6). Dit raakt kant noch wal. Men moge verwachten dat ze iemand die ze verplicht rekruteren geen bedenktijd geven en zo de kans geven om te vluchten of te ontkomen. Het is verder zeer opvallend dat u, de tweede keer dat u zou benaderd zijn geweest, weet te ontsnappen van twee mannen die u trachten te ontvoeren. U verklaart dat ze een mes op zak hadden en u beiden bij de arm vasthielden (CGVS, p.9). Dat u dan toch weet te ontsnappen is op zijn minst opmerkelijk te noemen. Gevraagd hoe u dat voor elkaar kreeg, antwoordt u het niet te weten, u vermoedt door de 'adrenaline van het moment' (CGVS, p.9). Het hoeft geen betoog dat hier de nodige vraagtekens bij geplaatst moeten worden. Dat ze u achtervolgen maar dat u hen weet af te schudden is opnieuw zeer opmerkelijk aangezien u numeriek in de minderheid was. Wat tevens verbaast is dat u verklaart dat u hen kon kwijtraken omdat u aan de universiteit aankwam en zij daar niet binnen konden gaan, er zou namelijk een bewakingsagent hebben gestaan. Gevraagd of u hem dan inlichtte over wat u was overkomen, stelt u van niet, u had te veel angst en wou gewoon ontsnappen (CGVS, p.10). Dit slaat opnieuw nergens op. Indien u werkelijk op de vlucht was voor bendeleden die u wilden ontvoeren, moge men verwachten dat u een bewakingsagent informeert wanneer u deze passeert.

Ook de klacht die uw moeder ging indienen roept de nodige vraagtekens op. Vooreerst is het onlogisch te noemen dat het uw moeder was die klacht zou zijn gaan indienen. Zo zou zij volgens uw verklaringen nooit zijn benaderd, alleen u en uw vader. Dat zij en niet jullie dan klacht gaan indienen is bevreemdend te noemen. Ook de timing van de klacht verbaast. U verklaart dat de klacht werd ingediend einde augustus 2019 (CGVS, p.14), doch verklaart u te zijn benaderd geweest door bendeleden in oktober 2017 en in 20 mei 2019 (CGVS, p.4 & 5). Dat jullie zodanig lang wachten om klacht in te dienen is opnieuw weinig logisch te noemen, noch is het duidelijk waarom jullie het dan wel plots in augustus 2019 zijn gaan doen. Wat deze klacht betreft is het bovendien opvallend dat er geen enkele melding wordt gemaakt van uw vader die zagezegd benaderd zou zijn geweest. U vermoedt dat uw moeder het vergat te vermelden, ze was bovendien in een gevaarlijke zone en heel nerveus (CGVS, p.15). Dit is geen afdoende verklaring. Dat uw vader benaderd en bedreigd zou zijn geweest is niet zomaar een detail dat men kan vergeten te vermelden wanneer men klacht gaat indienen bij de politie, maar integendeel een ernstige indicatie van de voortzetting van jullie problemen met een bende. Andermaal wordt hiermee de waarachtigheid van jullie asielaanpak ondermijnd.

Tot slot wordt gewezen op de vaststelling dat u en uw familie niet bepaald haast aan de dag hebben gelegd om uw land van herkomst te ontvluchten, opnieuw een aanwijzing dat u in werkelijkheid geen problemen zou hebben gekend met een bende. U verklaart een laatste keer te zijn benaderd te zijn geweest op 20 mei 2019 en uw vader nog diezelfde week (CGVS, p.5), doch verliet u pas op 19 september 2019 El Salvador. Dat u zolang talmt om uw land te verlaten, is andermaal een bevestiging dat u in werkelijkheid geen vrees diende te koesteren.

Uw zus verklaart dat uw moeder nu eenmaal een contract op haar werk had lopen tot einde augustus (CGVS CGVS A.M.M.C., p.6). Dit is geen afdoende verklaring. Men moge verwachten dat jullie onmiddellijk El Salvador verlaten en niet nog eens vier maanden wachten louter en alleen omdat uw moeder de voorwaarden van haar arbeidscontract wil nakomen.

Bovenstaand geheel van vaststellingen leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door aangehaalde problemen.

Verder wordt gewezen op uw verklaring dat u in El Salvador verschillende keren slachtoffer bent geweest van een 'assalto', waarbij gangsters bussen tegenhouden en iedereen bestelen. U stelt dat dit niets te maken heeft met bovenstaande problemen, u stelt dat het een normale zaak is in uw land van herkomst (CGVS, p.14). Ook uw moeder stelt eens overvallen te zijn geweest in de bus (CGVS M.D.A.J.E., p.11). Dergelijke voorvallen, hoe laakbaar ook, zijn niet individueel tegen jullie gericht maar hebben betrekking op de algemene veiligheidssituatie in El Salvador, die hieronder wordt besproken.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan u niet als vluchteling erkend worden.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. Jullie paspoorten en het blanco strafblad bevestigen jullie identiteit en het feit dat uw vader geen misdrijven pleegde. Deze zaken worden niet betwist.

De nieuwsartikelen die u en uw familieleden neerleggen weten evenmin een ander licht te schijnen op bovenstaande appreciatie. Hierin worden onder andere volgende zaken besproken: de moord van jongeren aan uw universiteit, de ontvoering van een meisje aan de universiteit van uw zus, berichtgeving over de opleiding van bendeleden door de El Salvadoraanse regering en de goedkeuring ervan door de president. Deze nieuwsberichten hebben geen betrekking op jullie aangehaalde problemen, individueel van aard, doch wel op de algemene onveiligheidssituatie van El Salvador, die hierboven reeds uitvoerig werd besproken.

De opmerkingen en verduidelijkingen die uw advocaat overmaakt bij de notities van jullie persoonlijke onderhoud hebben geen betrekking op de argumenten in deze beslissing en kunnen de beoordeling van het CGVS aldus niet wijzigen.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift een schending aan van de volgende bepalingen:

"schending van de artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, uit de schending van de artikels 48/4, 55/3/1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, schending van het artikel 1A en 1D van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van de vluchtelingen, schending van het artikel 3 van de Europese Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, evenals van machtsoverschrijding".

Verzoekers gaan vooreerst in op hun vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Zij stellen dat, *"hoewel verzoekende partij niet in staat verkeren zijn verdediging efficiënt te organiseren, wenst zij de volgende elementen in de verf te zetten waaruit volgt dat de verwerende partij de mist ingaat"*. Zij benadrukken dat zij El Salvador zijn ontvlucht omwille van problemen met de bende MS13. Zij wijzen er verder op dat hun herkomst uit El Salvador niet wordt betwist, noch dat de bende MS13 de wijken controleerde waar zij verbleven. Verzoekers voeren aan dat *"dit regelrecht tegenover"* de UNHCR *"Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs from asylum-seekers from El Salvador"* van maart 2016 staat, gezien deze benadrukken dat vervolging door Salvadoraanse bendes de toekenning van de vluchtelingenstatus kan verantwoorden. Zij citeren hierbij uit de informatie inzake het risicoprofiel voor personen waarvan beschouwd wordt dat zij de regels van de bendes overtreden of zich verzetten tegen hun gezag. Zij menen dat hieruit blijkt dat verzoekers wel de mogelijkheid hebben om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus op grond van hun verklaringen, volgens dewelke:

"a. Er bedreigingen kwamen vanuit Bende "MS" tegen de zoon van de verzoekende partij en de verzoekende partij in verschillende deel van El Salvador (In het Hofstad en bij de school van de zoon "in La Libertad")

b. Diens het gezin een risico loopt op vervolging binnen zijn kolonie (la Libertad en waar hij woon in San Salvador (het hofstad)

c. De vierde verzoekende partij werd afgeperst door Bende "MS" wanneer deze ging studeren in de universiteit in la Libertad in 2017 en werd op straat door twee mannen van die bende benaderd die hem op straat trachtte te ontvoeren dat het niet gehoorzamen aan de eisen van de bende van die aard kunnen zijn dat de vluchtelingenstatus dient te worden toegekend;

d. De eerste verzoekende partij werd afgeperst door Bende "MS" terwijl hij aan het lunch was in San Salvador dat en dat het niet gehoorzamen aan de eisen van de bende van die aard kunnen zijn dat de vluchtelingenstatus dient te worden toegekend.

e. De tweede en derde verzoekende partij zijn vrouwen die door het extreme geweld in El Salvador kunnen worden ontvoerd, gewond, verkracht of vermoord zonder dat iemand tussenbeide kan komen."

Verzoekers benadrukken verder nog dat de Salvadoraanse overheid niet in staat is om haar burgers te beschermen tegen de bendes en citeren in dit verband uit de voormelde UNHCR *"Guidelines"*, waarbij zij aanvoeren dat de commissaris-generaal geen onderzoek heeft gevoerd naar de aanwezigheid van een doeltreffende bescherming van niet-tijdelijke aard conform artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet, terwijl uit de informatie duidelijk blijkt dat hier geen sprake van is.

Verzoekers stellen verder nog als volgt: *"Tot staving van dit beroep, voert de verzoekende partij een medisch attest waaruit het haar uitsnijding van het type 3 blijkt. Ze ook legt een medisch attest lijken te objectiveren bepaalde mishandelingen ondergaan in het land van herkomst. Met deze attesten kan het de genitale verminking van de verzoekende partij of de realiteit van de lichamelijke littekens niet in twijfel worden getrokken"* alsook dat *"De vrees van de verzoekende partij is gerechtvaardigd met het oog op het risico van vervolging vanwege zijn lidmaatschap van een sociale groep, namelijk die van jonge Somalische vrouwen met twee kinderen."*

Verzoekers voeren verder aan dat het bekend is dat vrouwen in El Salvador een bijzonder kwetsbare sociale categorie zijn en dat zelfs vandaag seksueel en gendergerelateerd geweld tegen vrouwen en meisjes wijdverbreid is, evenals de rekrutering van meisjes om taken voor de bendes uit te voeren.

Zij verwijzen hierbij naar artikel 48/3, § 2, tweede lid, a) en f), van de Vreemdelingenwet en rechtspraak van de Raad. Zij menen dat dit “*regelrecht tegenover*” de voormelde UNHCR “*Guidelines*” staat, die benadrukken dat vervolging door bendes in El Salvador de vluchtelingenstatus kunnen verantwoorden. Zij citeren uit en verwijzen naar deze informatie inzake de situatie voor vrouwen en meisjes in El Salvador en het feit dat zij, gelet op de specifieke omstandigheden van de zaak, mogelijk internationale bescherming nodig hebben.

Verzoekers besluiten dat in hun hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden vastgesteld en geven nog een theoretische toelichting over “*het voordeel van de twijfel*”.

Verzoekers gaan vervolgens nog in op hun reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Zij menen dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen niet nagaat of er in hun geval elementen bestaan die de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus kunnen verantwoorden. Zij wijzen hierbij erop dat het “*onbetrouwbare en gebrekkige administratief dossier*” niet voorzien is van de COI Focus. Aldus worden hen niet de middelen verleend om de motivering in de bestreden beslissingen met betrekking tot de nood aan bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, b), te onderzoeken. Zij geven hierbij een korte theoretische toelichting over de samenwerkingsplicht die op de commissaris-generaal rust. Zij menen dat “[z]onder effectieve toegang tot het administratief dossier, kan de verzoekende partij uit de bestreden beslissing alleen afleiden dat de verwerende partij haar beslissing met betrekking tot de subsidiaire bescherming al geheel staat op informatie van 12 oktober 2020 en van maart 2016 - behoudens de situatie van returnees -, die zij niet neerlegt, hoewel artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist dat zij zich plaatst op het moment van het nemen van haar beslissing”.

Verzoekers voeren verder nog aan dat zij als ‘returnee’ een verhoogd risico lopen op onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet en citeren hierbij uit informatie van Human Rights Watch, waaruit volgens hen blijkt dat asielzoekers die El Salvador ontvluchten en terug moeten keren, een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van vervolging (“*moord, foltering, ...*”) en onmenselijke en vernederende behandelingen door de bendes.

Wat de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet betreft, mag volgens verzoekers inzake de algemene situatie, de informatie van Foreign Policy, waaruit zij citeren, niet uit het oog verloren worden. Dit artikel weerlegt immers de premisse van de commissaris-generaal dat het geweld enkel burgers met een bepaald profiel viseert, aldus verzoekers, omdat “*elke straat een misdaadscène kan worden, elkeen kan verdwijnen, openbare moorden gewoon zijn,...*”. Zij menen dat ook het geweld “*niet gericht maar wel blindelings*” is en om het even wie in El Salvador er het slachtoffer van kan worden.

Verzoekers wijzen er nog op dat de commissaris-generaal evenmin rekening heeft gehouden met de context van de coronacrisis zodat er geen verdere vergelijking mogelijk is met de situatie op basis van de COI Focus die dateert van 2019. Zij citeren hierbij nog uit een artikel van BBC, waarin sprake is van vijftig moorden in drie dagen en waaruit blijkt dat de macht van de bendes toeneemt in het kader van de pandemie. Zij menen dan ook, gelet op de moorden, afpersingen en het geweld vanwege de bendes in het algemeen, die om het even wie kunnen treffen op straat, evenals de verergering van de situatie met de coronacrisis, dat hen de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden verleend, ondergeschikt de bestreden beslissingen worden vernietigd en teruggestuurd naar de commissaris-generaal voor verder onderzoek.

Verzoekers besluiten dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van hun nood aan subsidiaire bescherming nagelaten heeft om rekening te houden met persoonlijke factoren, algemeen recente ontwikkelingen, de huidige situatie in El Salvador evenals de toenemende macht van bendes met de coronacrisis, waardoor de situatie in het land niet verder vergelijkbaar is. Zij stellen verder nog dat “*Uit de bestreden beslissingen blijkt niet dat de CGVS de feiten waarop artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betrekking heeft, heeft onderzocht om vast te stellen dat de subsidiaire beschermingsstatus van verzoekster was geweigerd.*

Het gaat dus voorbij aan de reikwijdte van deze bepaling voor zover “ook marteling of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing” ernstige schade oplevert.” Het geleden lichamelijk en geestelijke geweld vormt onmenselijke of vernederende behandeling, aldus verzoekers. De commissaris-generaal diende zijn beslissingen aldus te motiveren in het licht van de subsidiaire bescherming, gezien “*de feiten toelaten te denken dat de verzoekster een werkelijk risico loopt van zware aantasting en haar fysische integriteit*”.

Zij benadrukken hun verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouden en volharden dat hun risico op zware bedreigingen in geval van terugkeer, “goed en degelijk” bewezen is. Zij stellen dat “de tegenpartij schijnbaar het belang niet schijnt waar te nemen van de notie van “subsidiare bescherming” en dat deze een mindere bescherming vertegenwoordigt in termen van duur maar waarvan de weigering, op volledige wijze, een motivatie vergt”.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegen verzoekers volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- de UNHCR “*Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs from asylum-seekers from El Salvador*” van maart 2016 (stuk 2);
- het rapport “*Deported to danger. United States deportation policies expose Salvadorans to death and abuse*” van Human Rights Watch van 5 februari 2020 (stuk 3).

2.1.3. In de aanvullende nota van 20 mei 2021 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- de COI Focus “*Salvador. Retour au pays après un épisode migratoire*” van Cedoca van 17 december 2020;
- de COI Focus “*Salvador. Situation sécuritaire*” van Cedoca van 12 oktober 2020.

2.2. De Raad onderzoekt de verzoeken om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resümé aangevoerde rechtsregels die verzoekers geschonden achten, laat niet toe om vast te stellen dat verzoekers een nood hebben aan internationale bescherming.

2.3. Verzoekers slagen er niet in de door hen ingeroepen problemen met de bende MS13 aannemelijk te maken. Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat zij het niet eens zijn met de motieven in de bestreden beslissingen op basis waarvan tot de ongeloofwaardigheid van deze problemen wordt besloten, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten bijbrengen die de desbetreffende vaststellingen weerleggen of er een aannemelijke verklaring voor geven. Zij ondernemen hiertoe geen enkele poging, doch beperken zich louter tot het volharden in hun verklaringen en het poneren dat zij op basis van deze problemen een gegronde vrees voor vervolging hebben, gelet op hun herkomst uit El Salvador en de aanwezigheid van de bende MS13 in hun woonplaatsen. Een verwijzing naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op hun persoon, volstaat geenszins om afbreuk te doen aan de concrete en pertinente motivering in de bestreden beslissingen dat verzoekers hun persoonlijke problemen niet aannemelijk maken. Het komt aan verzoekers toe om deze motivering met concrete en valabele elementen en argumenten in een ander daglicht te stellen, doch zij blijven hier in gebreke. Ook de motivering dat zij op basis van de door hen aangehaalde overvallen geen persoonlijke vrees voor vervolging aannemelijk kunnen maken, laten zij geheel ongemoeid. Een louter theoretische uiteenzetting met betrekking tot “het voordeel van de twijfel”, die niet is toegespitst op de elementen *in casu* is evenmin van die aard om de motieven in de bestreden beslissingen te ontkrachten, noch om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Volgende motivering in de bestreden beslissing in hoofde van tweede verzoeker, die werd overgenomen of waarvan een gelijkaardige motivering werd opgenomen in de bestreden beslissingen in hoofde van de andere verzoekers, is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geen geloof kan hechten aan de door u aangehaalde feiten. Zo wordt ten eerste gewezen op de gebrekkige kennis van uw familieleden over jullie beweerdde problemen. Wanneer uw zus wordt gevraagd of er getuigen waren toen u een eerste keer werd benaderd in 2017, antwoordt ze dit niet te weten. Ze weet ook niet of uw belagers herkenbaar dan wel gemaskerd waren (CGVS A.M.M.C., p.7). Of ze gewapend waren kan ze ook niet toelichten. Gevraagd hoe u hen een antwoord diende te geven op hun vraag om u aan te sluiten, weet uw zus ook niet. Of ze uw naam al kenden vooraleer ze uw identiteitskaart zouden hebben opgevraagd, is voor haar ook een raadsel (CGVS A.M.M.C., p.8). Ook van uw tweede beweerdde confrontatie, in 2019, kent ze bijzonder weinig details.

Opnieuw weet ze niet met zekerheid te zeggen of uw belagers herkenbaar waren en of er al dan niet getuigen waren (CGVS A.M.M.C., p.11). Gevraagd of uw belagers u na de achtervolging de universiteit zagen binnengaan, antwoordt ze het niet te weten (CGVS A.M.M.C., p.12). Ook haar kennis over de benadering van uw vader is ronduit beperkt. Ze weet niet te zeggen of er getuigen waren of wat uw vader zou geantwoord hebben op de vraag om zijn zoon af te staan. Gevraagd of de man die uw vader zou benaderd hebben zou geweten hebben waar jullie woonden, moet zij opnieuw het antwoord schuldig blijven. Ook weet ze niet of die man zichzelf zou geïdentificeerd hebben als behorende tot een bepaalde bende (CGVS A.M.M.C., p.13). Evenmin weet uw zus of uw vader zijn werkgever over dit laatste incident zou hebben ingelicht (CGVS A.M.M.C., p.15). Dat uw zus zodanig weinig afweet van de beweerde problemen, ondermijnt op zeer ernstige wijze het geloof in jullie relaas en in de vrees die jullie stellen gezamenlijk te hebben tegenover voormelde bende.

Ook ú blijkt maar weinig op de hoogte te zijn van nochtans essentiële zaken van uw asielrelaas. U verklaart dat uw vader dezelfde dag dat u in 2017 benaderd werd een aantal vrienden opbelde voor hulp. U heeft echter het raden naar wie deze vrienden zouden zijn. Uw oom zou samen met een vriend jullie inboedel hebben verhuisd, doch is ook de naam van deze vriend u onbekend (CGVS, p.7). Uw vader zou zijn benaderd door een man tijdens zijn lunch, doch weet u niet of deze bij hem aan tafel zou zijn gaan zitten (CGVS, p.11). Uw vader stelt nochtans expliciet van wel (CGVS A.M.R.C., p.7). U weet niet of de man ook aan uw vader zijn identiteitskaart vroeg, noch of ook deze man zou verklaard hebben bij een bende te horen (CGVS, p.13). U verklaart verder dat uw vader na deze benadering ontslag nam, doch kan u niet zeggen wanneer. U weet niet of het dagen, weken of maanden daarna zou zijn geweest (CGVS, p.5). Evenmin weet u, net zoals uw zus, of uw vader aan zijn overste vertelde dat hij werd bedreigd (CGVS, p.12 & 13). U verklaart verder dat uw moeder werd aangeraden door een vriendin om klacht in te dienen, doch heeft u er het raden naar of deze vriendin met uw moeder zou zijn meegegaan naar het politiekantoor. Bovendien is de naam van deze vriendin u ook totaal onbekend (CGVS, p.14 & 15). Of iemand uw moeder misschien naar het politiecommissariaat bracht, weet u niet meer. Gevraagd wat de politie zei dat ze met deze informatie ging doen, antwoordt u niet te weten wat de politie heeft gezegd (CGVS, p.16). Dat ook u zodanig weinig op de hoogte bent van de ontwikkelingen in jullie zaak, doet opnieuw de wenkbrauwen fronsen.

Ook uw ouders zijn maar beperkt op de hoogte van de problemen die u verklaart te hebben gekend. Aan uw vader gevraagd of u zich, toen u in 2017 werd benaderd, de dag erna dan ergens moest naartoe begeven, moet hij het antwoord schuldig blijven (CGVS A.M.R.C., p.8). Uw ouders weten beiden niet of deze bende uw adres al dan niet hebben opgeschreven toen ze uw identiteitskaart zouden hebben gevraagd (CGVS A.M.R.C., p.9 & M.D.A.J.E., p.8). Uw moeder heeft er ook het raden naar of de man die uw vader zou benaderd hebben bij hem aan tafel zou zijn gaan zitten. Ze weet evenmin of de man expliciet zou gezegd hebben of hij bij een bende hoorde (CGVS M.D.A.J.E., p.6). Gevraagd of hij de identiteitskaart van uw man vroeg, stelt ze te denken van niet (CGVS M.D.A.J.E., p.7). Uw moeder stelt verder dat de bedreiging die uw vader ervoer niet staat opgenomen in de ontslagbrief. Ze kan evenwel geen antwoord bieden op de vraag of uw vader dit dan wel zou verteld hebben aan zijn werkgever (CGVS M.D.A.J.E., p.7 & 8). Het verbaast dat ook uw ouders maar beperkt op de hoogte zijn van zaken die bezwaarlijk als details kunnen doorgaan in jullie problematiek. Het is bovendien opvallend dat uw moeder verklaart dat zij klacht ging indienen op 30 augustus 2019 en daarna, samen met jullie, onderdook bij haar moeder in Chalatenango tot aan jullie vertrek uit El Salvador (CGVS M.D.A.J.E., p.5 & 6). Naast de vaststelling dat ze hier tijdens haar persoonlijk onderhoud bij de DVZ (Dienst Vreemdelingenzaken) geen enkele melding van maakte, noch tijdens haar relaas noch tijdens het overlopen van haar opeenvolgende woonplaatsen, maken u noch uw vader of zus hier enige melding van. Sterker, uw zus verklaart zelfs dat jullie in het huis van uw oom bleven wonen tot aan jullie vertrek uit El Salvador (CGVS A.M.M.C., p.6). Dergelijke in het oog springende tegenstrijdigheid komt het geloof in jullie relaas niet ten goede.

Verder wordt gewezen op een aantal onlogische wendingen die doorheen uw relaas lopen. U verklaart dat een bende u benaderde, eiste dat u zich aansloot en u een dag bedenktijd gaf (CGVS, p.4 & 6). Dit raakt kant noch wal. Men moge verwachten dat ze iemand die ze verplicht rekruteren geen bedenktijd geven en zo de kans geven om te vluchten of te ontkomen. Het is verder zeer opvallend dat u, de tweede keer dat u zou benaderd zijn geweest, weet te ontsnappen van twee mannen die u trachten te ontvoeren. U verklaart dat ze een mes op zak hadden en u beiden bij de arm vasthielden (CGVS, p.9). Dat u dan toch weet te ontsnappen is op zijn minst opmerkelijk te noemen. Gevraagd hoe u dat voor elkaar kreeg, antwoordt u het niet te weten, u vermoedt door de 'adrenaline van het moment' (CGVS, p.9). Het hoeft geen betoog dat hier de nodige vraagtekens bij geplaatst moeten worden. Dat ze u achtervolgen maar dat u hen weet af te schudden is opnieuw zeer opmerkelijk aangezien u numeriek in de minderheid was.

Wat tevens verbaast is dat u verklaart dat u hen kon kwijtraken omdat u aan de universiteit aankwam en zij daar niet binnen konden gaan, er zou namelijk een bewakingsagent hebben gestaan. Gevraagd of u hem dan inlichtte over wat u was overkomen, stelt u van niet, u had te veel angst en wou gewoon ontsnappen (CGVS, p.10). Dit slaat opnieuw nergens op. Indien u werkelijk op de vlucht was voor benedeleden die u wilden ontvoeren, moge men verwachten dat u een bewakingsagent informeert wanneer u deze passeert.

Ook de klacht die uw moeder ging indienen roept de nodige vraagtekens op. Vooreerst is het onlogisch te noemen dat het uw moeder was die klacht zou zijn gaan indienen. Zo zou zij volgens uw verklaringen nooit zijn benaderd, alleen u en uw vader. Dat zij en niet jullie dan klacht gaan indienen is bevreemdend te noemen. Ook de timing van de klacht verbaast. U verklaart dat de klacht werd ingediend einde augustus 2019 (CGVS, p.14), doch verklaart u te zijn benaderd geweest door benedeleden in oktober 2017 en in 20 mei 2019 (CGVS, p.4 & 5). Dat jullie zodanig lang wachten om klacht in te dienen is opnieuw weinig logisch te noemen, noch is het duidelijk waarom jullie het dan wel plots in augustus 2019 zijn gaan doen. Wat deze klacht betreft is het bovendien opvallend dat er geen enkele melding wordt gemaakt van uw vader die zagezegd benaderd zou zijn geweest. U vermoedt dat uw moeder het vergat te vermelden, ze was bovendien in een gevaarlijke zone en heel nerveus (CGVS, p.15). Dit is geen afdoende verklaring. Dat uw vader benaderd en bedreigd zou zijn geweest is niet zomaar een detail dat men kan vergeten te vermelden wanneer men klacht gaat indienen bij de politie, maar integendeel een ernstige indicatie van de voortzetting van jullie problemen met een bende. Andermaal wordt hiermee de waarachtigheid van jullie asielrelaas ondermijnd.

Tot slot wordt gewezen op de vaststelling dat u en uw familie niet bepaald haast aan de dag hebben gelegd om uw land van herkomst te ontvluchten, opnieuw een aanwijzing dat u in werkelijkheid geen problemen zou hebben gekend met een bende. U verklaart een laatste keer te zijn benaderd te zijn geweest op 20 mei 2019 en uw vader nog diezelfde week (CGVS, p.5), doch verliet u pas op 19 september 2019 El Salvador. Dat u zolang talmt om uw land te verlaten, is andermaal een bevestiging dat u in werkelijkheid geen vrees diende te koesteren. Uw zus verklaart dat uw moeder nu eenmaal een contract op haar werk had lopen tot einde augustus (CGVS CGVS A.M.M.C., p.6). Dit is geen afdoende verklaring. Men moge verwachten dat jullie onmiddellijk El Salvador verlaten en niet nog eens vier maanden wachten louter en alleen omdat uw moeder de voorwaarden van haar arbeidscontract wil nakomen.

Bovenstaand geheel van vaststellingen leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door aangehaalde problemen.

Verder wordt gewezen op uw verklaring dat u in El Salvador verschillende keren slachtoffer bent geweest van een 'assalto', waarbij gangsters bussen tegenhouden en iedereen bestelen. U stelt dat dit niets te maken heeft met bovenstaande problemen, u stelt dat het een normale zaak is in uw land van herkomst (CGVS, p.14). Ook uw moeder stelt eens overvallen te zijn geweest in de bus (CGVS M.D.A.J.E., p.11). Dergelijke voorvallen, hoe laakbaar ook, zijn niet individueel tegen jullie gericht maar hebben betrekking op de algemene veiligheidssituatie in El Salvador, die hieronder wordt besproken.

(...)

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. Jullie paspoorten en het blanco strafblad bevestigen jullie identiteit en het feit dat uw vader geen misdrijven pleegde. Deze zaken worden niet betwist.

De nieuwsartikelen die u en uw familieleden neerleggen weten evenmin een ander licht te schijnen op bovenstaande appreciatie. Hierin worden onder andere volgende zaken besproken: de moord van jongeren aan uw universiteit, de ontvoering van een meisje aan de universiteit van uw zus, berichtgeving over de opleiding van benedeleden door de El Salvadoraanse regering en de goedkeuring ervan door de president. Deze nieuwsberichten hebben geen betrekking op jullie aangehaalde problemen, individueel van aard, doch wel op de algemene onveiligheidssituatie van El Salvador, die hierboven reeds uitvoerig werd besproken."

In zoverre het verzoekschrift aanvoert dat verzoekers een risicoprofiel hebben als personen van wie men meent dat zij zich verzetten tegen het gezag en de regels van de bendes, merkt de Raad op dat uit het voorgaande is gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers' verklaringen dat zij problemen hebben gekend met de bende MS13, zodat evenmin kan worden aangenomen dat zij bij een terugkeer naar El Salvador beschouwd zullen worden als personen die zich verzetten tegen de autoriteit en de regels van de criminele bende. Verzoekers voeren daarenboven geen andere concrete, recente of geloofwaardige incidenten aan waaruit blijkt dat zij een risicoprofiel hebben als personen die zich verzetten

tegen het gezag en de regels van de bendes. Het louter citeren uit algemene informatie met betrekking tot dit risicoprofiel kan dan ook niet volstaan om een gegronde vrees voor vervolging in hun hoofd aan te tonen, nu zij in gebreke blijven hun persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aan de algemene informatie te verbinden.

Waar verzoekers er nog op wijzen dat verzoeksters als vrouwen in El Salvador een specifieke sociale groep vormen en dat geweld tegen vrouwen en meisjes er wijdverspreid is, merkt de Raad op dat uit de door verzoekers geciteerde en toegevoegde informatie, hoewel hieruit kan blijken dat vrouwen een hoger risico lopen om slachtoffer te worden van bepaalde feiten, niet kan blijken dat verzoeksters louter omwille van hun aanwezigheid in El Salvador en hun profiel als vrouwen zouden dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Dit wordt tevens bevestigd in de door verzoekers neergelegde en geciteerde UNHCR "Guidelines" (verzoekschrift, stuk 3), die stellen dat *"Depending on the particular circumstances of the case, UNHCR considers that women and girls, in particular but not limited to women and girls from areas where gangs operate or those from social milieus where violence against sexual and gender-based violence against women and girls is practised, may be in need of international refugee protection on the basis of their membership of a particular social group, and/or their (imputed) political opinion, or on the basis of other Convention grounds."* (p. 38). Verzoeksters' vrees dient met andere woorden geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Verzoekers parafraseren deze stelling van UNHCR tevens in hun verzoekschrift. De loutere verwijzing naar algemene informatie, die geen betrekking heeft op hun persoon, volstaat aldus niet om de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken. De Raad stelt hierbij vast dat verzoeksters noch gedurende de procedure, noch thans in het verzoekschrift concrete, recente, geloofwaardige of ernstige, aan hun profiel als vrouw gelinkte problemen hebben aangehaald.

Waar verzoekers betogen dat er geen bescherming van de nationale autoriteiten beschikbaar is, wijst de Raad erop dat, vermits verzoekers niet aannemelijk maken dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst dreigen te worden gevisieerd of vervolgd, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in hun land van herkomst irrelevant is.

Waar verzoekers in het verzoekschrift nog poneren dat zij medische attesten hebben neergelegd die littekens en genitale vermindering aantonen, merkt de Raad op dat deze bewering geen steun vindt in het administratief dossier. Ook hun verwijzing naar hun lidmaatschap tot een sociale groep van *"jonge Somalische vrouwen met twee kinderen"* is niet dienstig, nu verzoekers geen Somalische vrouwen zijn.

Op basis van de beschikbare landeninformatie, kan verder niet worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

De Raad stelt in dit verband vooreerst vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers van deze vrees geen gewag hebben gemaakt in de loop van de administratieve procedure.

Verzoekers' verblijf in België voor de duur van hun asielprocedure resulteert als dusdanig niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven.

De Raad betwist verder niet dat verzoekers bij terugkeer te maken kunnen krijgen met beroving of afpersing, maar dit betreft een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Dit risico op beroving of afpersing verschilt niet van het risico waar ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen aan worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving of afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van beroving of afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3 of als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt. Het geheel van verzoekers' individuele omstandigheden en de algemene situatie in El Salvador in acht genomen, besluit de Raad dat verzoekers niet concreet aannemelijk maken dat ze ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat ze in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

In zoverre verzoekers menen dat zij door de huidige coronacrisis bij een terugkeer naar El Salvador een groter risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat dit element niet relevant is aangezien er geen sprake is van een actor in de zin van artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*. Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de commissaris-generaal en verzoekers ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is.

De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk. Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht.

Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

In zoverre verzoekers nog aanvoeren dat de informatie waarnaar de commissaris-generaal verwijst niet aan het administratief dossier is toegevoegd, merkt de Raad op dat uit de motivering van de bestreden beslissingen en de aanvullende nota blijkt dat de relevante landeninformatie via url's aan verzoekers en de Raad ter kennis werd gebracht. Verzoekers tonen niet aan dat zij geen toegang hadden tot deze informatie en hier niet op eenvoudige wijze kennis van konden nemen. De Raad is dan ook van oordeel dat dergelijk verweer geen afbreuk kan doen aan voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie in El Salvador.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP